

VAN EEN (EENVOUDIGE) MUG, EEN OLIFANT IN PANIEK

Spoedig na de opening van de Afdelingsraad van 14 dec. j.l. ging men over tot het tweede, net ingezonden stuk, nl. het verzoek van de eerstejaars om het tentamen vaderlandse middeleeuwen wat in januari naast nog 2 zeer zware tentamens van middeleeuwen en oude geschiedenis gepland is, facultatief te stellen en zo - evenals vaderlandse nieuwe en nieuwste - voor het kandidaats mee te laten tellen. Als bezwaar werd de zwaarte van het programma aangevoerd, ondersteund door maar liefst 74 handtekeningen (van de iets meer dan 100 eerstejaars, waarvan sowieso niet iedereen te bereiken was) en een berekening van Wim Terwisscha over het aantal werkuren. Maar geschiedenis-freaks zijn over het algemeen niet zo wiskundig georiënteerd, wat wel bleek uit het feit dat Wim, nadat deze berekening met een enkele opmerking teniet was gedaan, verder voor zijn dagenlang zwoegen met cijferformules geen enkel argument ter verdediging meer aangevoerd heeft.

Nu zag ik zelf deze berekening ook niet zo duidelijk zitten, aangezien naar mijn idee een clevere hap met een beetje wiskundig inzicht de dooie cijfertjes altijd wel naar zijn hand kan zetten. Bovendien wordt er gerekend met 40-urige werkweken en 5 blz. lezen per uur, wat uiteraard vrij onzinnig lijkt als je bedenkt dat ieders tempo, aanpassingsvermogen en noem maar op, verschillend liggen.

Maar naast dit wiskundig rapport is er natuurlijk nog een praktijk waarin blijkt dat werkcolleges niet meer te volgen zijn vanwege achterstanden van honderden bladzijden; waarin blijkt dat men slechts voor tentamens werkt en zelfs in de studie zelf zijn tijd beter meent te kunnen besteden aan het instampen van data waarop de Peloponnesische oorlog plaatsvond, dan naar colleges theoretische geschiedenis te komen. Terwijl er toch zo vaak bezwaar wordt gemaakt dat de tentamens slechts bijzaak zijn?!

Uitgaande van deze stelling hadden de eerstejaars het al eerder genoemde plannetje bedacht om het programma in januari te verlichten, zodat ze op kerstavond even de kans krijgen op adem te komen en rustig bij de kerstboom de kerstsfeer een beetje te pakken te krijgen (lekker high met al die kaarsjes, echte kaarsjes dit jaar, vanwege de energiebesparing....)

Maar wat gebeurd er dan, behalve eerst een verhitte discussie over het al of niet te zwaar zijn van het eerste jaar, terwijl iedereen het hier allang over eens is! Op de een of andere manier wordt er zo gepreat

dat men plots weer met de alom beruchte competentiestrijd geconfronteerd wordt en de schorsingen ook niet uitblijven.

Op vergelijkingen met besluiten van voorafgaande jaren die niet meer veranderd zouden kunnen worden, wordt door Frans Anzion een treffende vergelijking met zijn dokter aangehaald, die toch ook tot andere medicijnen moet overgaan, als zijn patient de pijp uit dreigt te gaan. Toen de heer Taal hier zeer passend de noodslachting bij haalde, kreeg men er zeker de smaak van te pakken.

Ja, ja die laatste Afdelingsraad van 1973 was er wel één met historie. De stemming zat er aardig in. Na de ene schorsing kon de andere partij niet achterblijven. De spanning steeg ten top, voor een reeds lang verloren zaak. De motie werd dus tenslotte afgewezen, zonder dat de heer 's Jacob in de gelegenheid werd gesteld zijn ei (in dit geval zijn veto) kwijt te raken, aangezien er niets te vetoën viel.

De zaak waar het in feite om ging was uiteindelijk opgelost in het niet, ook wel competentiestrijd genoemd.

Nog een kleine opmerking tot slot: binnen het eerste jaar kon er voor het tentamen ook absoluut niet naar een geschiktere datum gezocht worden aangezien de heer Postma direkt alle discussie afkapte met een kreet als een in het nauw gedreven hert, dat hij en zijn sectie er niet over piekerdeniets van hún tijd op te offeren (!?) of in hun programma te wijzigen.

De heer Pim Kooy stond nog wat in dubio, maar met het oog op een nog zwaarder last in het tweede semester (houd je maar vast!) waardoor zijn portie eventueel de nodige schade te lijden zou kunnen krijgen, sloeg voor hem de weegschaal door.

Barbara Henkes